

What we left behind?

Refugee stories.

Što smo ostavili iza nas?

Priče izbjeglica.

Što smo ostavili iza nas? Priče izbjeglica.

U cijelom svijetu migracije postaju sve češća pojava - tijekom 2018. godine čak 65 milijuna ljudi je bilo prisiljeno napustiti svoj dom. Od ukupnog broja, 25,4 milijuna osoba su izbjeglice, odnosno glavni razlog odlaska iz vlastite zemlje su ratovi, nasilje, humanitarne krize i prirodne katastrofe koje ne dopuštaju dostojanstven život.

Hrvatski Crveni križ djeluje i pomaže izbjeglicama u skladu sa svojih sedam temeljnih načela - humanost, nepristranost, neutralnost, neovisnost, dragovoljnost, jedinstvo i univerzalnost. Kroz svoj rad djelatnici i volonteri aktivno pružaju pomoć i podršku svim ranjivim skupinama izbjeglica koje su prisiljene tražiti međunarodnu zaštitu zbog progona, sukoba i kršenja temeljnih ljudskih prava.

Bez obzira iz kojeg dijela svijeta dolazili, ljudima je na prvom mjestu sigurnost: doći u zemlju u kojoj će moći živjeti bez straha, u kojoj će slobodno hodati ulicama, u kojoj će ih drugi cijeniti i u kojoj će moći dostojanstveno živjeti svoj život.

Ti ljudi nerijetko prolaze težak i riskantan put da bi došli do svog cilja.

Primorani na odlazak, nisu uvijek imali mogućnost povesti svoje voljene, ponekad čak niti se pozdraviti, nisu imali mogućnost ponijeti svoje uspomene.

Neke veze su zauvijek raskinute.

Ovo su njihove osobne priče.

Povodom Svjetskog dana izbjeglica - 20. lipnja, Hrvatski Crveni križ i Ured Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice zajedno s Muzejom prekinutih veza izražavaju podršku ovoj grupi snažnih ljudi u nastojanju da se i njihovi glasovi čuju.

What we left behind? Refugee stories.

Across the world the migration is becoming increasingly common - in 2018, as many as 65 million people were driven from their homes. Refugees who have fled their countries to escape armed conflicts, violence, humanitarian crises and natural disasters, stripped of dignified lives, accounted for 25.4 million people.

The Croatian Red Cross provides assistance to refugees in line with its seven fundamental principles: humanity, impartiality, neutrality, independence, voluntary service, unity and universality. Staff and volunteers of the Croatian Red Cross actively provides essential assistance and support to all refugees and vulnerable migrants who are compelled to seek international protection due to prosecution, conflicts and derogation of basic human rights.

Regardless of their country of origin, reaching safety is always their ultimate goal: to be able to live in a country without fear, to have the opportunity to exercise the right to freedom, to be appreciated and to live their lives with dignity.

Affected people often have to undertake difficult and perilous journey to reach their goal.

Forced to leave their homes, they often have no possibility to be accompanied by their loved ones, have little or no time to say goodbye, nor the ability to carry personal items that evoke special memories.

Some relationships are forever broken.

These are their most personal stories.

To mark the World Refugee Day - 20 June, the Croatian Red Cross and the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees, together with the Museum of Broken Relationships in Zagreb are expressing their support to this group of strong people with aspiration to have their voices heard.

Koran, Iran

My grandmother got this Koran 69 years ago on her wedding day. After that, my Mom inherited it on her wedding day. When I got married, I got that same Koran as a gift.

This Koran contains many beautiful memories of our family. I always take care of it and I keep it safe.

قرآن، ایران

این قرآن حدوداً ۹۶ سال پیش در روز ازدواج مادربزرگم به او هدیه داده شده بود و بعد از آن در روز عروسی مادرم به او هدیه شد و وقتی که من ازدواج کردم به من هدیه شد. این قرآن برای خانواده من یادآور خاطرات بسیار زیبا و خوب می باشد و من همیشه از آن به صورت خوب نگهداری میکنم.

Kuran, Iran

Ovaj je Kuran dobila moja baka prije 69 godina na njezin dan vjenčanja, a nakon toga ga je moja mama naslijedila na dan svog vjenčanja. Kad sam se ja oženio, dobio sam taj isti Kuran na dar.

Ovaj Kuran sadrži mnogo lijepih uspomena za našu obitelj. Uvijek ga pazim i trudim se održati ga očuvanim.

Positive energy, Armenia

When we were getting ready for our flight to Croatia, my favourite aunt gave me an interesting souvenir; a bear made out of black stone that transmits positive energy onto others and makes them happy. She told me that the bear will remind me of her. This bear is almost nine years old and it always reminds of my aunt who lives in Armenia. I hope you can also feel warmth and joy from looking at the bear.

Позитивная энергия, Армения

Когда мы собирались уезжать в Хорватию, моя любимая тётя мне подарила интересный сувенир на память; медведя из черного камня который излучает позитивную энергию в доме. Она мне сказала что он мне будет напоминать о ней. Этому медвежонку уже почти 9 лет и каждый день он мне напоминает о моей тёте, которая живёт в Армении. Надеюсь и вы почувствуете эту тёплую и радостную энергию также как ощущала её я.

Pozitivna energija, Armenija

Kada smo se spremali za let u Hrvatsku, moja omiljena teta mi je poklonila zanimljiv suvenir; medvjeda od crnog kamena koji svoju pozitivnu energiju širi na druge i veseli ih. Rekla mi je da će me taj medvjed podsjećati na nju. Ovome medvjedu je sada gotovo 9 godina i svaki put me podsjeti na tetu koja živi u Armeniji. Nadam se da ćete i vi isto tako osjetiti toplinu i radost gledajući medvjeda.

The one who listened patiently, Iran

Perhaps to many the word sister means only a person, but for me it means more than that.

A sister to me is my childhood games, the smell of rain on the soil of lonely alleys. It means a father I never had and a mother I've lost. It means days of unreasonable laughing, silent cries. My sister is to me the one who listened patiently. She means to me my homeland and the only memory of my childhood.

Indeed! I left all this behind, my most beautiful kind sister.

This note to me is not my national currency. It is the last thing she touched when we said goodbye. Still smells like her generous hands.

Sister! You are missed.

کسی که صبورانه گوش داد، ایران

شاید برای خیلی‌ها کلمه خواهر فقط معنای خواهر را داشته باشد اما برای من معنای دیگری دارد، خواهر برای من یعنی بازی‌های کودکی‌هایم، یعنی بوی باران بر خاک کوچه‌های تنهایی، یعنی پدر نداشته‌ام و مادر از دست داده‌ام، یعنی مادر بزرگ مهربانم که همیشه با قوری قدیمی چای منتظر آمدنم بود، یعنی روزهای خنده‌های بی دلیل، یعنی گریه‌های بی صدا، یعنی سنگ صبور من، یعنی وطنم و تنها بازمانده از خاطرات زنده کودکی!

آری، من همه اینها را پشت سرم جا گذاشتم، خواهر زیبا و مهربانم را، تمام دار و ندارم را این اسکناس برای من نشان ملی کشورم نیست بلکه آخرین چیزی است که او در زمان خداحافظی لمس کرده، هنوز بوی دستان بخشنده اش را میدهد.

Ona koja je slušala strpljivo, Iran

Za mnoge riječ sestra znači samo osoba, no za mene znači mnogo više. Sestra su za mene igre iz djetinjstva, miris kiše na tlu usamljenih ulica. Predstavlja oca kojeg nikad nisam imao i majku koju sam izgubio. Predstavlja dane nerazumnog smijeha, tihog plača. Moja sestra meni predstavlja onu koja je slušala strpljivo. Predstavlja moju domovinu i jedino sjećanje na djetinjstvo.

Uistinu! Sve sam to ostavio, moju najljepšu, dragu sestru.

Meni ovaj papir nije samo nacionalna valuta. To je posljednja stvar koju je dodirnula kada smo se opraštali. Još uvijek miriše na njene darežljive ruke.

Sestro! Nedostaješ.

My sister, Syria

In my childhood, my sister was my other mother and a role model growing up.

In my life, she was a guide to success.

A Syrian – Palestinian from Haifa

أختي سوريا

أختي كانت لي الأم الثانية بعد وفاة أمي وكانت نبع الحنان في طفولتي وفي كبري وقدوتي في الحياة وهي كل شيء في حياتي ومسيرتي في النجاح.

Moja Sestra, Sirija

U djetinjstvu sestra mi je bila druga majka i uzor u odrastanju .

Ona je u mom životu bila vodič ka uspjehu.

Sirijac -Palestinac iz Hifa

Memories, Pakistan

The certificate is a sign of my old memories that keeps me connected with my present memories. This paper represent my work for medical organization that helps children in Pakistan.

یادونہ، پاکستان

یہ ایک ماہ کے عظیم ذہن کا ہے۔ یہ اتھکر کلسنم سے سو دایہ یریم وجہ ہے یہ ناشنہ کیا کی سو دایہ یریم ٹیکفیترس ہے یہ ہے اترک ددم کی سوچہ نیم ناسکا پوجہ کے نئے کے میظنتی بٹ ہے پاترک کی گدننامد

Sjećanja, Pakistan

Ova potvrda je podsjetnik na moja stara sjećanja, koja me povezuje s mojim sadašnjim sjećanjima. Ovaj dokument predstavlja moj rad za zdravstvenu organizaciju koja pomaže djeci u Pakistanu.

Oriental tea cup, Iraq

When I was leaving my homeland, Iraq, my mother gave me an oriental tea cup. She wanted me never to forget one of the welcoming tea drinking traditions for the guests. I kept this tradition alive even after my mother passed away. The little cup always reminds me of my mother and homeland. I am grateful to my mother for giving me life and this cup that keeps the smell of home to me.

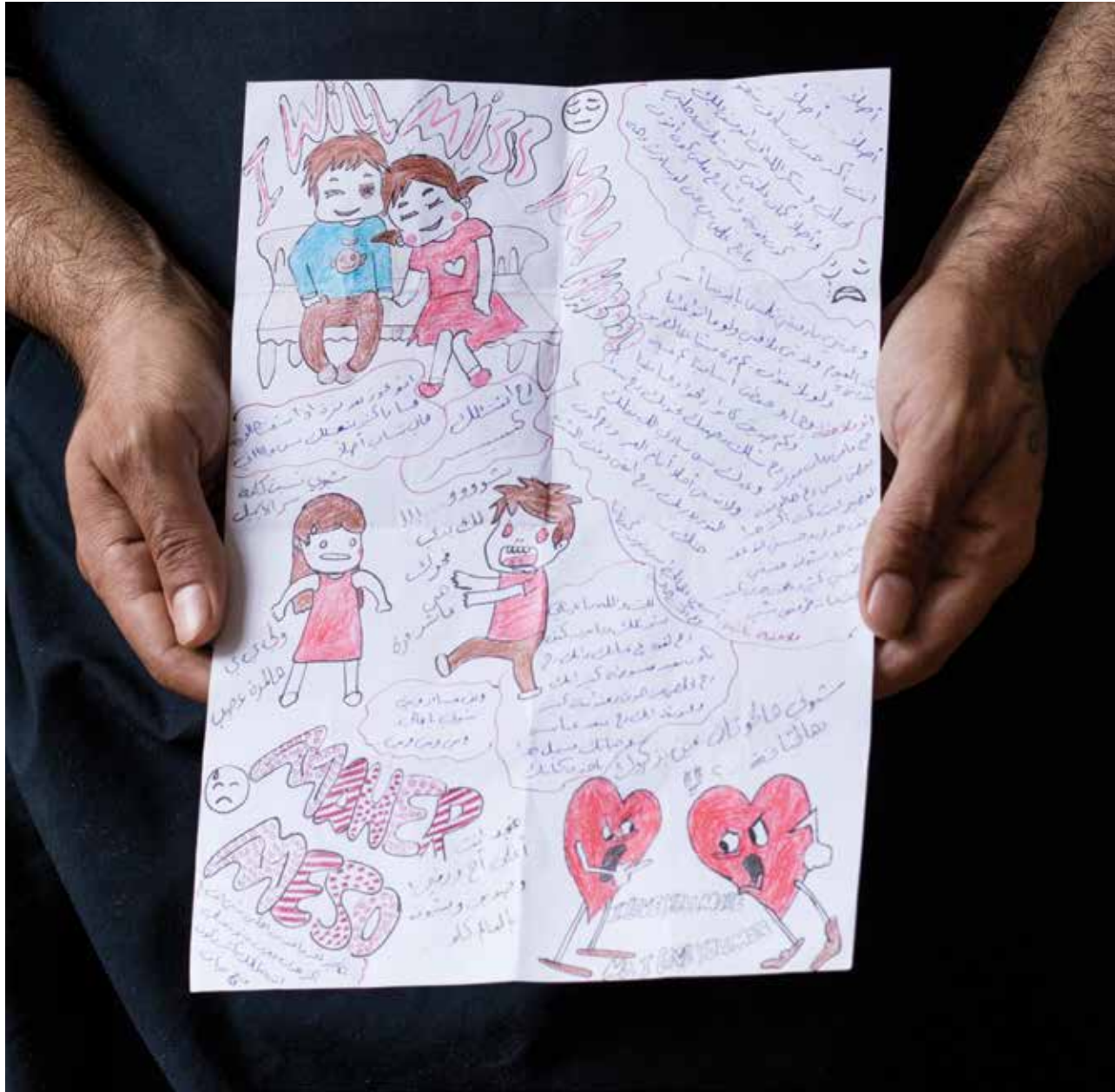
قدح الشاي الشرقي ، العراق

يوم غادرت بلدي العراق أهدتني والدتي هذا القدح الشرقي الذي نتناول فيه الشاي الأسود، لكي لا أفقد واحدة من العادات العراقية البغدادية اليومية .. والتي هي مظهر من مظاهر الترحيب والضيافة العربية. أستمرت علاقتي بهذا القدح الشرقي .. ولكن فقدت علاقتي بأمي التي غيبتها الموت لترحل الى دنيا الحق ويبقى لي هذا القدح ذكرى .. أمي .. وبلدي.

شكراً لك يا أمي على كل ما قدمته لي طوال حياتك ...
شكراً لأنك حملتني ذكرى فيها رائحة الوطن ...

Istočna čaša za čaj, Irak

Kad sam napuštala domovinu Irak majka mi je darovala čašu iz koje se pije crni čaj na Istoku. Željela je da ne zaboravim jedan od običaja dobrodošlice prema gostu kad se tradicionalno ispija čaj. Običaj sam zadržala i nakon smrti svoje majke. Mala čaša me uvijek podsjeća na majku i domovinu. Zahvalna sam majci što mi je dala cijeli život i zahvalna sam majci što mi je darovala čašu koja za mene ima miris doma.

Best friend, Syria

She was my best friend, but unfortunately, I lost her in the war in Syria.

أفضل صديق ، سوريا

كانت افضل صديقة لي، وللأسف فقدتها بسبب الحرب في سورية.

Najbolja prijateljica, Sirija

Bila je moja najbolja prijateljica, nažalost sam je izgubio u ratu u Siriji.

Box for cards, Iran

I got this gift before I left Iran from a friend who I lived with in the same street. It always reminds me, like a memory, of all the good moments in Iran.

دارنده کارت، ایران

این جا کارت‌تی را از دوستم که در یک محله زندگی میکردیم قبل از اینکه از ایران خارج شوم دریافت کردم و همیشه برایم بهترین خاطرات و همه لحظات زیبا و خوب را برایم دارد.

Kutija za kartice, Iran

Prije odlaska iz Irana, dobio sam poklon od prijateljice s kojom sam živio u istoj ulici i uvijek podsjeća na sve najbolje trenutke u Iranu.

Memory of home, Iran

I bought this picture with my own money at the bazaar. I do not remember the date or the price. I kept this picture in my bedroom and when I had to leave Iran, I took it with me as a reminder of childhood and home.

ایران حافظه خانه،

این قاب عکس را از یک بازار هفتگی که اسمش سه شنبه بازار است با پولهای خودم خریدم، تاریخ و قیمت دقیقش را به خاطر ندارم اما این قاب را دوست دارم و در اتاق خوابم گذاشتم .
روزی که ایران را برای همیشه ترک کردم با خودم آوردمش چون مرا به یاد کودکیم و خانه ام می اندازد.

Sjećanje na dom, Iran

Ovu sliku sam kupila svojim novcem na tržnici (Bazaru). Ne sjećam se datuma niti cijene. Sliku sam držala u svojoj spavaćoj sobi, a kada sam morala napustiti Iran, ponijela sam je sa sobom kao podsjetnik na djetinjstvo i dom.

The Bible, Iran

The Bible is my friend and love, I always carry it with me. I believe that the Bible will improve my life and the whole world, the world without war and with lots of love.

، ایران کتاب مقدس ،

کتاب مقدس (بایبل) دوست و عشق من است ، همیشه هر جا که میروم با خود دارم ، ایمان دارم که کتاب مقدس زندگی مرا بهتر خواهد کرد و همچنین تمام دنیا را ، دنیای بدون جنگ و پر از عشق و محبت .

Biblija, Iran

Biblija je moj prijatelj i ljubav, uvijek je nosim sa sobom, vjerujem da će Biblija poboljšati moj život i cijeli svijet, svijet bez rata i s puno ljubavi.

Necklace, Turkey

I never take this necklace off my hand. I received it from my girlfriend shortly before she died in a terrorist attack. She was a political activist and during the protest in my city in 2015 she was killed in an ISIS attack. The necklace broke, but before there was a white dove hanging on it. It's the only thing that is left from her and I carry it with me all the time.

Kolye, Türkiye

Bu kolyeyi elimden asla bırakmıyorum. Terörist saldırısında ölmeden kısa bir süre önce kız arkadaşım kolyeyi bana vermişti. O siyasi bir aktivistti; şehrimdeki 2015'teki protesto sırasında IŞİD saldırısında öldürüldü. Kolye kırıldı ama üzerinde aslı beyaz bir güvercin vardı. Ondan kalan tek şey budur. Her zaman yanımda taşıyorum.

Ogrlica, Turska

Nikad ne ispuštam ovu ogrlicu iz ruke. Dobio sam je od svoje djevojke malo prije nego što je poginula u terorističkom napadu. Bila je politička aktivistica i tijekom prosvjeda u mom gradu 2015. ubijena je u napadu ISIS-a. Ogrlica se slomila, ali prije je na njoj visjela bijela golubica. To je jedino što je ostalo od nje i ja je stalno nosim sa sobom.

Boban & Šuker, Iran

The football story repeated after 20 years

World Cup 1998

I was 10 years old and lived in Illam (Kurdistan). A small fourteen-inch television set in a small room – the football match between France and Croatia. That game was engraved in my memory. I watched hundreds of football matches before and after that one, but that's not the same football play. My older brother and I regularly watched football together and cheered for various teams. As the older brother, he was always the first to choose which team to cheer for (he always chose stronger / better teams) and I would have the weaker ones.

After the match between France and Croatia ended, my brother admitted that I won this time and it was good that I chose Croatia. Back then I did not know anything about Croatia nor where it is on the world map, nor did I choose, because he has already chosen to cheer for the French team.

At that moment our Dad came and told us to stop arguing about football. I complained to my Dad that my brother is always the first one to choose and I have to be satisfied with things that are left behind. My father replied that when I choose something, I have a responsibility for that choice, regardless of the outcome.

World Cup 2018.

Now I'm 30 and I live in Zagreb (Croatia).

ناری ا Šuker و Boban

تکرار یک فوتبال به فاصله ۲۰ سال

*جام جهانی ۱۹۹۸

یک تلویزیون کوچک چهارده اینچ در یک اتاق کوچک - فوتبال فرانسه و کرواسی

من در سن ده سالگی در شهر ایالم – کردستان

آن بازی همیشه در یادم مانده است صدها فوتبال قبل و بعد از این فوتبال دیده ام اما این از همان فوتبال های فراموش نشدنیست .

کار همیشگی من و برادرم طرفداری از تیم ها بود چون او سنش از من بزرگتر بود او همیشه اول تیم مورد عاقله اش را

انتخاب می کرد من هم از انتخاب تنها شانس خودم لذت می بردم چون من محکوم به انتخاب یک گزینه ای بودم و چه بهتر

این اجبار را به لذت تبدیل می کردم.

بعد از فوتبال برادرم گفت دیدی من بردم و انتخابم درست بود من گفتم اصلا من نمی دانستم کرواسی کجاست و در کجای

جهان قرار گرفته است و تو من را مجبور به انتخاب این تیم کردی .

پدرم آمد و گفت دیگر فوتبال تمام شده جر و بحث نکنید من به پدرم گفتم که برادرم همیشه اول انتخاب می کند و من

انتخابی ندارم و اصلا من نمی دانم که کرواسی کجاست که طرفدار آن شده ام اما پدرم گفت ما در مقابل انتخاب هایمان

مسئولیم و باید پای انتخاب هایمان بایستیم.

*جام جهانی ۲۰۱۸

یک تلویزیون کوچک چهارده اینچ در یک اتاق کوچک – فوتبال فرانسه کرواسی

من در سن سی سالگی در شهر زاگرب – کرواسی

و حال حرف پدرم را می فهمم . من مسئول انتخابم بودم و پای آن ایستاده ام

Boban i Šuker, Iran

Ponovila se nogometna priča nakon 20 godina

Svjetsko prvenstvo 1998.

Imao sam 10 godina tada i živio u Illamu (Kurdistan). Mali četrnaest inčni televizor u maloj sobi- nogometna

utakmica Francuska-Hrvatska. Ta utakmica mi se urezala u pamćenje. Pogledao sam na stotine nogometnih

utakmica prije i poslije te, ali to nije isti nogomet. Moj stariji brat i ja smo redovito skupa gledali nogomet i

navijali za razne momčadi. Kao stariji brat, on je uvijek prvi birao za koga će navijati (uvijek je birao jače/bolje

momčadi), a meni bi ostale one slabije.

Nakon što je završila utakmica Francuske i Hrvatske, moj brat je priznao kako sam ja taj put pobijedio i da je

dobro da sam odabrao Hrvatsku. Tada nisam znao za Hrvatsku ni gdje se nalazi na karti svijeta, a nisam ni

birao, jer je on ionako već odabrao navijati za momčad Francuske.

U tom trenutku je došao tata i zamolio da se prestanemo svađati oko nogometa. Požalio sam se ocu kako je

uvijek brat taj koji prvi bira, a ja moram biti sretan s onim što preostane. Otac mi je odgovorio da kad nešto

izaberem-imam i odgovornost za taj izbor, bez obzira na ishod.

Svjetsko prvenstvo 2018.

Sada imam 30 godina i živim u Zagrebu (Hrvatska).

Mali četrnaest inčni televizor u maloj sobi- nogometna utakmica Francuska-Hrvatska.

Sada razumijem što mi je otac govorio – ja sam odgovoran za svoj izbor i ostajem pri tom izboru.

Impressum:

Zahvaljujemo Muzeju prekinutih veza, što su omogućili da se glasovi ljudi čuju.
We thank to the Museum of Broken Relationships to enable people's voices to be heard.

Kako bi se sačuvala autentičnost priča, neki tekstovi su objavljeni u svom izvornom obliku.
To preserve the authenticity of the stories some texts have been published in their original form.

Izdavač: Hrvatski Crveni križ
Fotografija and koncept: Nataša Njegovanović, Charlotte Fuentes
Tisak: Kerschoffset d.o.o.
Lektura: Ivana Ostojčić
Dizajn brošure: Lena Telenta
Tiskano povodom Svjetskog dana izbjeglica, 20. lipnja 2019.

This publication has been produced with the assistance of the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). The contents of this publication are the sole responsibility of CROATIAN RED CROSS and can in no way be taken to reflect the views of UNHCR.

Ova brošura izrađena je uz pomoć Ureda Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice. Za sadržaj ove brošure isključivo je odgovoran Hrvatski Crveni križ i ni na koji se način ne može smatrati da odražava gledišta UNHCR-a.